



ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัย
ในการใช้อาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
FACTORS OF PHYSICAL ENVIRONMENT AFFECTING THE FEELING OF
SECURITY IN EDUCATIONAL BUILDINGS, RAJAMANGALA UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY PHRA NAKHON

สุจิน ยิ้มเนียม
ปิยะพร น้อยเจริญ

งานวิจัยนี้ได้รับสนับสนุนจากงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปี 2567
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการใช้อาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิธีการศึกษาผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากร และนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 361 คน ผลการวิจัยพบว่า

โดยการวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งโดยใช้สถิติ T-test Independent เพื่อต้องการค้นหาว่าปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) มีผลต่อระดับความรู้สึกความปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมหรือไม่ และ ค้นหาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่เข้าใช้งานที่มีผลต่อระดับความรู้สึกความปลอดภัยต่ออาชญากรรม ซึ่งได้มาจากการทบทวนวรรณกรรม ได้แก่ ระดับของความส่องสว่าง ผังพื้น ระดับการมองเห็น โทนมสี ความสูงของฝ้าเพดาน จำนวนของช่องเปิดประตูและหน้าต่าง ลักษณะของบันได จำนวนผู้ใช้งานภายในอาคาร การบริการรักษาความปลอดภัย ด้วยการใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) วิธีการแบบ All Enter คือนำเอาปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารทั้ง 9 ปัจจัยมีอิทธิพลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม ซึ่งนำเอาตัวแปรของปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารทุกตัวเข้าระบบสมการพร้อมกัน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ สรุปผลการวิจัยจากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มจำนวนทั้งสิ้น 361 คน โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชาย 72 คน และเพศหญิง 289 คนประกอบไปด้วยพบว่า ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) กับ ความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคาร (ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม) พบว่า ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) ทั้ง 2 กลุ่มมีระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .062 ซึ่งสรุปได้ว่าความแตกต่างในด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคาร

สรุปผลการวิจัยของปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร กับความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคาร (ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม) พบว่า ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารทั้ง 9 ตัวแปร ได้แก่ ระดับของความส่องสว่าง ผังพื้น ระดับการมองเห็น โทนมสี ความสูงของฝ้าเพดาน จำนวนของช่องเปิดประตู และหน้าต่าง ลักษณะของบันได จำนวนถึงดับเพลิง จำนวนผู้ใช้งานภายในอาคารเรียน มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถร่วมกับพยากรณ์ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมได้

ABSTRACT

The objective of this study was to examine the physical environmental factors that influence the sense of safety in the use of academic buildings within the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.

This study employed a quantitative survey research method. A questionnaire was used as the research instrument, and the data were analyzed using statistical software. The sample consisted of 361 participants, including both faculty and students of the Faculty of Business Administration. The research employed an independent samples t-test to examine whether individual differences (gender) had a significant impact on perceived safety from crime within academic buildings. Additionally, the study used regression analysis (All Enter method) to assess the influence of nine physical environmental factors on the level of perceived safety from crime. These factors were derived from a literature review and included: 1. Lighting levels 2. Floor layout 3. Visibility 4. Color tones 5. Ceiling height 6. Number of openings (doors and windows) 7. Stair design 8. Number of fire extinguishers 9. Building occupancy (number of users) All nine variables were entered into the regression model simultaneously to determine their predictive power regarding perceived safety from crime. From the demographic data, among the 361 respondents, 72 were male and 289 were female. The findings indicated that gender differences did not have a statistically significant effect on the level of perceived safety from crime within academic buildings ($p = 0.062$). This suggests that gender is not significantly associated with the perceived risk of crime in this context.

However, the results of the regression analysis revealed that all nine physical environmental factors had a statistically significant relationship with the perceived level of safety from crime within academic buildings ($p < 0.05$). These factors were able to jointly predict the level of perceived safety, indicating that the physical environment plays an important role in shaping how safe users feel when utilizing academic facilities.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการใช้อาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากทุนอุดหนุนการวิจัย ประเภททุนการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research) จากกองทุนส่งเสริมงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้ดำเนินโครงการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณบดีคณะบริหารธุรกิจ ที่ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สายสนับสนุนได้รับการพัฒนางานวิจัย เพื่อเพิ่มสมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานประจำ ให้มีศักยภาพสู่ความก้าวหน้าตามสายงาน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอกล่าวถึงบุคคลที่สำคัญที่สุดที่ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณคือ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามในงานวิจัยในครั้งนี้ หากผู้วิจัยมิได้รับความร่วมมือจากท่าน งานวิจัยฉบับนี้คงไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน อยู่ไม่น้อยในการพัฒนางานประจำให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มมากขึ้น



สุจิน ยิ้มเนียม

กันยายน 2567

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 สมมติฐานการวิจัย	2
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร	5
2.2 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล	7
2.3 แนวคิดและทฤษฎีความรู้สึกลอดภัยในการเข้าใช้งาน ซึ่งจะอธิบายได้	8
2.4 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะการใช้งานอาคารของคณะบริหารธุรกิจ	9
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	11
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	12
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	12
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	14

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม	16
ตอนที่ 2 ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่เข้าใช้งาน	
2.1 ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล	19
2.2 ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร	21
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	27
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	28
5.3 ข้อเสนอแนะ	30
บรรณานุกรม	32
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	34
ภาคผนวก ข จดหมายแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ	38
ประวัติย่อผู้วิจัย	41

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 แสดงพื้นที่ใช้สอยของแต่ละอาคารภายในคณะบริหารธุรกิจ	10
3.1 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	13
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน	16
4.2 ค่าสถิติพื้นฐานของนักศึกษาที่เข้าใช้งานภายในอาคารเรียน	19
4.3 ตารางสรุปผลการวิจัยของปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) กับระดับความรู้สึกลดภัยจากอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคาร	20
4.4 ตารางสรุปค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร	21
4.5 ค่าสถิติสัมประสิทธิ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์พยากรณ์ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	23
4.6 ค่าสถิติความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม	24
4.7 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์	26
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและวิธีการถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์ผ่านสื่อบุคคล	32



สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คาเรน และเดนิซี (Caren & Denise, 2006) ได้ให้ความหมาย ความปลอดภัย หมายถึง การอยู่หรือการทำงานภายในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย โดยจะไม่ทำให้ผู้ที่อาศัยหรือผู้ใช้งานภายในพื้นที่ตกอยู่ในความเสี่ยงหรือเกิดอันตรายน้อยที่สุด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการออกแบบภายในอาคาร เพื่อให้ผู้ใช้งานนั้นเกิดความรู้สึกปลอดภัย กล่าวได้ว่า ความปลอดภัยนั้นเป็นเงื่อนไขของการป้องกัน ความเสียหาย ข้อผิดพลาด รวมถึงอันตรายจากอุบัติเหตุ และอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เช่น การตกเป็นเหยื่อของผู้ไม่หวังดีที่มุ่งหวังประสงค์เอาทรัพย์สิน แนวคิดพื้นฐานในการออกแบบ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ประกอบด้วย ประเพณีในการใช้งานของพื้นที่ แนวคิดในการออกแบบ สภาพแวดล้อม รวมถึงองค์ประกอบพื้นฐานของการออกแบบสภาพแวดล้อม ซึ่งการศึกษาเรื่องของ ความปลอดภัย พบว่า มีงานวิจัยในอดีตได้ทำการศึกษาในส่วนของสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารเป็น ส่วนใหญ่ คาสแซนดรา (Cassandra, 2010) ได้ทำการศึกษาถึงการรับรู้ถึงความปลอดภัยของ นักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย เมรี่ (Mary, 2005) ได้ศึกษาถึงการป้องกันอาชญากรรมและการรับรู้ของ ความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

จากปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดล้วนเป็นปัจจัยที่เคยศึกษาจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายนอกอาคารเท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทาง กายภาพภายในอาคารจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยภายใน พบว่า ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยการเข้าใช้ งานนั้น ประกอบด้วย 9 ปัจจัย ได้แก่ ระดับของความส่องสว่าง (Caren & Denise, 2006; Ambreen, Atif, Khalid, Muhammad, Khurram & Ihsan, 2012 & Dana, 2012) ผังพื้น ระดับการมองเห็น โทนสี ความสูงของฝ้าเพดาน จำนวนของช่องเปิดประตูและหน้าต่าง ลักษณะของบันได จำนวน ผู้ใช้งานภายในอาคาร การบริการรักษาความปลอดภัย (Kisuk, 1997 & Dana, 2012)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อ ความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคาร เพื่อจะใช้เป็นการเสนอแนะถึง ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่สร้างความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรม และ สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในอาคารให้มีความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคาร

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยของสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่มีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม

1.2.3 เพื่อเสนอแนะปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยภายในอาคาร

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลใดที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมในการเข้าใช้งานอาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมภายในอาคารอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ของคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 140 คน (ข้อมูลจากงานบุคลากร ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2568) และนักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 3,544 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2568) รวมทั้งสิ้น 3,684 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 361 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา (Variables)

ตัวแปรอิสระ (independent variables) คือ ปัจจัยพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลและปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร

ตัวแปรตาม (dependent variables) คือ ความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคาร

1.4.3 ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม 2568

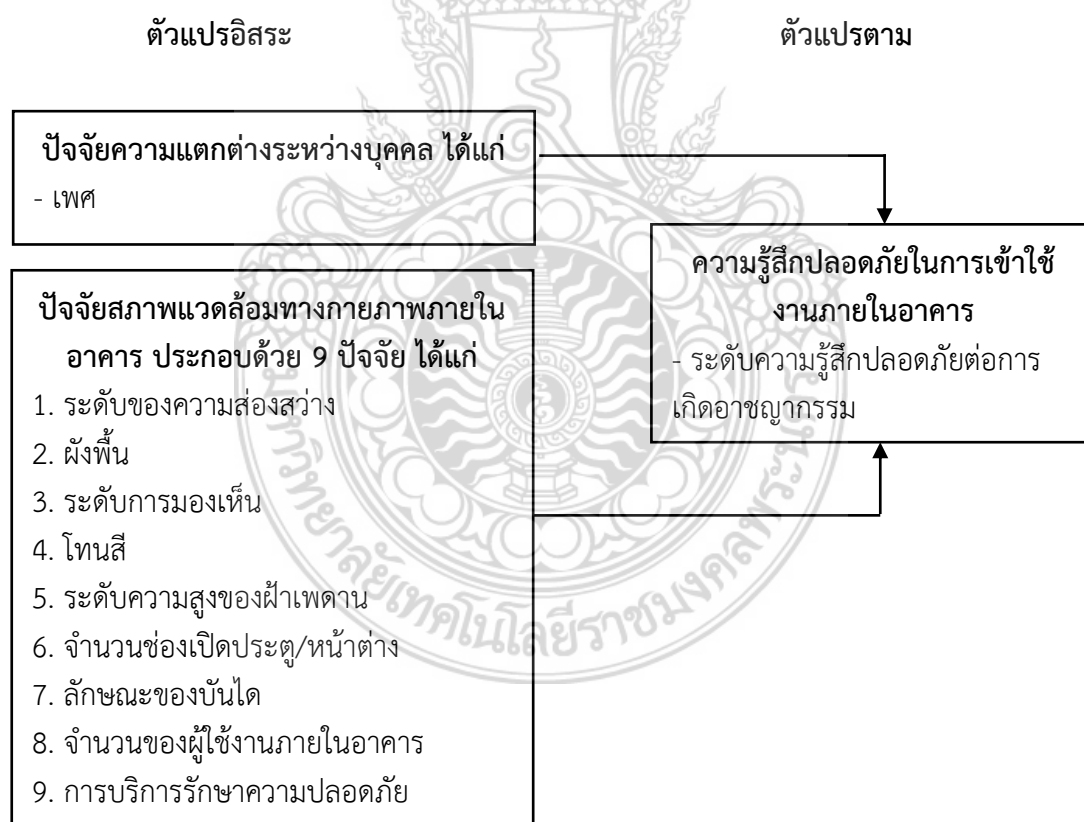
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เพื่อทราบถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) ว่ามีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคาร

1.5.2 เพื่อทราบถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยจากการเกิดอาชญากรรม

1.5.3 เพื่อการเสนอแนะถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยภายในอาคาร เพื่อใช้ในการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานต่อไปในอนาคต

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 คำนิยามศัพท์

สภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง สภาพแวดล้อมที่สามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส เช่น แสง, เสียง, อุณหภูมิ, ความชื้น, คุณภาพอากาศ ฯลฯ ซึ่งมีผลต่อสุขภาพ ความปลอดภัย และประสิทธิภาพของผู้ใช้อาคาร

แสงสว่างภายใน หมายถึง ปริมาณและคุณภาพของแสงในอาคาร ซึ่งอาจมาจากแสงธรรมชาติหรือแสงจากอุปกรณ์ไฟฟ้า ควรมีความเพียงพอและไม่แสบตา

เสียงรบกวน หมายถึง เสียงที่ไม่พึงประสงค์หรือมีระดับสูงเกินไปภายในอาคาร ซึ่งอาจมีผลต่อสมาธิและสุขภาพ

แผนผังพื้นที่ใช้สอย หมายถึง การจัดแบ่งพื้นที่ภายในอาคาร เช่น ห้องทำงาน, ห้องประชุม, โถง, บันได ฯลฯ มีผลต่อการใช้งานและการอพยพเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน

ระบบป้องกันอัคคีภัย หมายถึง ระบบที่ออกแบบมาเพื่อป้องกันหรือควบคุมเหตุเพลิงไหม้ เช่น สปริงเกอร์, เครื่องตรวจจับควัน, ถังดับเพลิง

วัสดุก่อสร้าง หมายถึง วัสดุที่ใช้ในการสร้างอาคาร เช่น คอนกรีต, เหล็ก, ไม้, แก้ว ฯลฯ ซึ่งส่งผลต่อความแข็งแรง, ปลอดภัย และสภาพแวดล้อมภายใน

การใช้พลังงานภายในอาคาร หมายถึง การใช้ไฟฟ้า น้ำ หรือเชื้อเพลิงต่าง ๆ ภายในอาคาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประหยัดพลังงานและความยั่งยืน

ระดับการมองเห็น หมายถึง ภายใต้อาการแสง สภาพแวดล้อม และตำแหน่งของผู้มอง ซึ่งมีผลต่อความปลอดภัย ความสะดวก และประสิทธิภาพในการใช้งานพื้นที่ภายในอาคารหรือบริเวณโดยรอบ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ผลงานวิจัย บทความจากวารสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารใดที่มีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งาน โดยได้ทบทวนวรรณกรรมเพื่อหาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมถึงวิธีการวิจัยที่เคยมีการศึกษามาในอดีตที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกปลอดภัย ซึ่งการทบทวนในครั้งนี้ได้มีการศึกษากลุ่มแนวคิดทฤษฎี ได้แก่

2.1 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร

2.2 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.3 แนวคิดและทฤษฎีความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งาน ซึ่งจะอธิบายได้ ดังนี้

2.4 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะการใช้งานอาคารของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.1 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร

คิซุก (Kisuk, 1997) ให้ความหมายว่า หลักการของการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้นประกอบด้วย ประเพณีในการใช้งานของพื้นที่ แนวคิดในการออกแบบสภาพแวดล้อมซึ่งประกอบด้วยความสะดวก การเว้นจังหวะพื้นที่ว่าง การให้น้ำหนัก ความกลมกลืน สัดส่วน และขนาด ซึ่งจะทำให้ในการจัดการองค์ประกอบในขั้นตอนของการออกแบบรวมถึงใช้ในการแก้ปัญหาจากการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ซึ่งมีตัวแปรที่ส่งผลต่อการสร้างการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในประกอบด้วย เส้น รูปทรง น้ำหนัก พื้นที่ว่าง สี (Preethi, 2005 & Ambreen, et al., 2012) คุณภาพของสภาพแวดล้อมภายในอาคารที่ตัวชี้วัดจากปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นพื้นฐานในการออกแบบ ได้แก่ เสียง อุณหภูมิภายใน คุณภาพของแสงสว่าง ความเหมาะสมในการใช้งาน ความชื้น ระดับความเข้มของสี (Kisuk, 1997 & Dana, 2012) ข้อกำหนดพื้นฐานของสภาพแวดล้อมภายในอาคารเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้อาศัยรวมถึงผู้ใช้งานภายในพื้นที่นั้น ได้มีการกำหนดตัวแปรที่นำไปสู่การชี้วัดความปลอดภัย ประกอบด้วย ผนัง ผังพื้น ฝ้าเพดาน ประตู หน้าต่าง ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบในการป้องกันอันตรายที่เกิดจากไฟ และสารปนเปื้อนในสภาพแวดล้อมภายในอาคาร (Caren & Denise, 2006) องค์ประกอบที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดพื้นฐานความปลอดภัยเพื่อเป็นสวัสดิการผู้ใช้งานมีตัวชี้วัด ได้แก่ การไหลเวียนภายในสภาพแวดล้อมภายในอาคาร บันได ทางเดินหรือทางสัญจรภายในอาคาร ทางลาดรวมถึงเส้นทางในการเข้าใช้งานของผู้พิการ ทางออกฉุกเฉิน (Ambreen, et al., 2012 & Dana, 2012) มีการศึกษาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมภายในอาคารที่ส่งผลต่อการทำงานและการเรียนการสอน ซึ่งจะวัดจากปัจจัยเรื่องของแสงสว่าง เสียง เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ภายในพื้นที่ อุณหภูมิภายใน พบว่า ปัจจัยที่มีผลเสียใน

การทำงาน ได้แก่ ปัจจัยด้านเสียง และอุณหภูมิภายใน ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าใช้งานภายในอาคาร ได้แก่ เพอร์นิเจอร์ที่ใช้ภายในพื้นที่ และแสงสว่าง

แต่อย่างไรก็ตามมีนักวิจัยกลุ่มหนึ่งได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัย โดยได้ศึกษาจากสภาพแวดล้อมที่เป็นส่วนภายนอกอาคาร พบว่า ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร การวัดความรู้สึกถึงความปลอดภัยของบุคคลนั้นมีผลมาจากตัวแปรของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งการรับรู้ถึงความปลอดภัยนั้นเกิดจากออกแบบพื้นที่ที่เป็นพื้นที่เปิด เพื่อให้ผู้ใช้งานเกิดการรับรู้และสร้างความเข้าใจในการออกแบบรวมถึงการมองเห็นที่ชัดเจน การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกอาคารมีส่วนช่วยลดการซ่อนตัวจากอาชญากรรม (Laura, et al., 1993) โดยต้องลดการปิดบังจากสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวอาคาร เช่น ต้นไม้ พุ่มไม้ หรือสิ่งกีดขวางสายตา ซึ่งปัจจัยของการสร้างความเข้าใจในการออกแบบนั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญตัวหนึ่งในการออกแบบเพื่อให้พื้นที่นั้นรู้สึกถึงความปลอดภัย (Mary, 2005 & Cassandra, 2010) และในการรับรู้ถึงพื้นที่หรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกอาคารที่ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยนั้นมีความสัมพันธ์กับพื้นที่ที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ (James, 2010) ผู้ใช้งานเกิดการรับรู้ถึงพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัยนั้น อาจไม่ได้มีผลมาจากเรื่องของอาชญากรรมเพียงอย่างเดียว แต่ผู้ใช้งานอาจรู้สึกถึงเรื่องของแสงสว่างที่มีไม่เพียงพอ หรือ รู้สึกว่าการมองเห็นภายในสภาพแวดล้อมนั้น มีการถูกปิดบังทำให้เกิดมุมอับสายตา สตีเฟรนท์ และคณะ (Cassandra, 2010) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกอาคารที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ จะส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรม การหลีกเลี่ยงของผู้ใช้งาน และการสัญจรที่มีความลำบากเพิ่มขึ้น ยังพบอีกว่าสภาพแวดล้อมที่มีแสงสว่างไม่ดี จะทำให้ผู้ใช้งานเกิดการจดจำ และพูดถึงบ่อย ทำให้เกิดทัศนคติด้านลบต่อพื้นที่ได้ ซึ่งงานวิจัยของ (Laura, et al., 1995) ที่ศึกษาปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพนอกอาคาร พบว่า การลดพื้นที่การเกิดอาชญากรรม และการสร้างสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร ซึ่งแสงสว่างนั้น จะส่งผลต่อทัศนคติด้านบวก โดยเป็นการแสดงให้เห็นถึงการรับรู้ถึงความรู้สึกปลอดภัยและส่งผลโดยตรงต่อความรู้สึกของผู้ใช้งาน

เจมส์ (James, 2010) พบว่า ในช่วงกลางคืนก่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยน้อยกว่าช่วงกลางวัน ผลที่เกิดจากแสงสว่างที่ไม่เพียงพอทำให้พื้นที่โดยส่วนใหญ่มีความมืดและเกิดเงาจำนวนมากที่มาจากโครงสร้างของอาคารและต้นไม้บริเวณโดยรอบของพื้นที่ และจากปัญหาที่เกิดขึ้น เจมส์ได้เสนอแนะว่าถ้ามีการเพิ่มจำนวนค่าความสว่างจะช่วยทำให้พื้นที่หรือบริเวณสถานที่นั้น มีความสว่างสูงขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการใช้สัญจรของผู้ที่มาใช้งาน การศึกษาวิธีการเก็บข้อมูลในงานวิจัยของ (Mary, 2005; James, 2010 & Cassandra, 2010) เป็นการทำวิจัยเชิงสำรวจโดยให้กลุ่มตัวอย่างทำเครื่องหมายวงกลม ลงบนแผนที่ของสถานที่ที่ทำการศึกษา เพื่อให้เลือกกว่าพื้นที่ใดที่มีความรู้สึกไม่ปลอดภัยมากที่สุดและเพราะเหตุผลใด มีปัจจัยอะไรที่ทำให้พื้นที่นั้นรู้สึกไม่ปลอดภัยโดยทั้ง 3 งานวิจัยเลือกทำศึกษานั้นเป็นพื้นที่ภายนอกอาคารภายในมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกัน ซึ่งปัจจัยที่กล่าวมานั้นจะเป็นเพียงการศึกษาแต่ในส่วนของภายนอกอาคารเท่านั้น (Caren & Denise, 2006; Ambreen, et al., 2012 & Dana, 2012) พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในอาคารที่ส่งผลต่อความ

ปลอดภัยและสุขภาพของผู้ใช้งานมีการกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการชี้วัด ดังนี้ เฟอร์นิเจอร์ (ความยืดหยุ่น ลักษณะทางกายภาพ ความสะดวกสบาย) เสียง (ความเงียบ เสียงรบกวนรอบข้าง) อุณหภูมิ (ความร้อน ความชื้น การควบคุมเครื่องปรับอากาศ) แสงสว่าง (การควบคุมแสง แสงธรรมชาติ ช่องเปิดหน้าต่าง) ปัจจัยอื่น ๆ ภายในอาคาร (อุปกรณ์ เครื่องมือ พื้นที่ภายใน พื้นที่เปิด พื้นที่เอนกประสงค์ ภายในอาคาร) การเข้าใช้งานภายในอาคาร (การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการเข้าใช้งานภายในและภายนอกอาคารที่ส่งผลต่อทัศนคติที่เป็นมิตร) การกำหนดตัวแปรในการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ในสภาพแวดล้อม ได้แก่ ระบบรักษาความปลอดภัย คุณภาพอากาศภายในอาคาร งานระบบต่าง ๆ ของอาคาร ได้แก่ ระบบวิศวกรรม ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบโครงสร้างของอาคาร

จากการทบทวนวรรณกรรมในปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกอาคารนั้นสรุปได้ว่า มีปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกอาคารที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานนั้นประกอบด้วย 5 ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ แสงสว่างให้เพียงพอ และปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ การเพิ่มพื้นที่ปลอดภัย และลดพื้นที่มุมอับสายตา ดังนั้น ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่ส่งผลต่อการเข้าใช้งาน ประกอบด้วย 9 ปัจจัย โดยนำมาใช้ในการวิจัยนี้ และได้มีการกำหนดตัวแปรที่จะใช้ในการชี้วัดถึงความปลอดภัยภายในอาคาร ได้แก่ ระดับความส่องสว่าง ผังพื้น ระดับการมองเห็น โทนสี ความสูงของฝ้าเพดาน จำนวนช่องประตูและหน้าต่าง ลักษณะของบันได จำนวนผู้ใช้งาน การบริการรักษาความปลอดภัย

2.2 แนวคิดและทฤษฎีด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล

เจนนิเฟอร์ (Jennifer, 2005) ให้ความหมายว่า การรับรู้ถึงความเสี่ยง และความกังวลของแต่ละบุคคลมีผลต่อความรับรู้ถึงความปลอดภัยที่เปลี่ยนแปลงไป มีผลมาจากตัวแปรระหว่างเพศชาย และเพศหญิง และความแตกต่างของกลุ่มอายุของผู้ใช้งาน เพศมีความสัมพันธ์ถึงความกังวลต่อการเกิดอาชญากรรมรวมถึงการรับรู้ถึงความรู้สึกปลอดภัย ซึ่งความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงนั้นมีผลกระทบต่อพฤติกรรมในการใช้งานที่ระมัดระวังบนพื้นที่แตกต่างกัน พบว่าเพศหญิงมีความกังวลและการรับรู้ความเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อมากกว่าเพศชาย (Cheryl, 2003 & Mary, 2005) พบว่า ผู้ใช้งานจะรู้สึกถึงพื้นที่ที่รู้สึกไม่ปลอดภัยเพิ่มมากขึ้นในเวลากลางคืน โดยมีตัวแปรมาจากแสงสว่างภายในพื้นที่ และเพศหญิงรับรู้ถึงความปลอดภัยมีผลมาจากแสงสว่าง กล่าวโดยสรุปคือ เพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ถึงความความรู้สึกปลอดภัยที่แตกต่างกัน ผลจากงานวิจัยของ เจมส์ (James, 2010) กล่าวว่า เพศหญิงจะมีการระมัดระวังตัวที่มากกว่ารวมถึงมีความวิตกกังวลในเรื่องของความรู้สึกปลอดภัยมากกว่าเพศชาย ในระหว่างวันที่อยู่ในพื้นที่ทั้งในช่วงเวลากลางวันและกลางคืน และจะมีความวิตกกังวลเมื่อต้องมาใช้งานภายในพื้นที่ตามลำพัง งานวิจัยของ คาล แชนดรา (Cassandra, 2010) ค้นพบว่าเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการหลีกเลี่ยงพื้นที่ที่เสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมเนื่องจากมีความกังวลเรื่องความปลอดภัยเมื่ออยู่โดยลำพังในช่วงเวลากลางคืน มากกว่าตอนกลางวัน และจะมีพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การหลีกเลี่ยงพื้นที่นั้น ๆ และนั่นกลายเป็นข้อจำกัดในการเข้าใช้งานหรือการใช้งานที่มีส่วนร่วมน้อยลงนั่นเอง

จากการทบทวนวรรณกรรมของปัจจัยด้วยความแตกต่างระหว่างบุคคล สรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีผลต่อรับรู้ถึงความปลอดภัยที่แตกต่างมากที่สุดคือตัวแปรเรื่องของเพศ และพบว่าตัวแปรของปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพเข้ามามีผลต่อการรับรู้ถึงความปลอดภัยของเพศชาย และเพศหญิงได้แก่ แสงสว่างภายในพื้นที่ โดยจะมีผลกระทบต่อการรับรู้ถึงความปลอดภัยที่เพิ่มมากขึ้น การใช้งานในช่วงเวลากลางคืน การวิจัยครั้งนี้จะได้นำเอาปัจจัยในเรื่องของเพศมาทำการศึกษาในสภาพแวดล้อมภายในอาคาร

2.3 แนวคิดและทฤษฎีความรู้ถึงความปลอดภัยในการเข้าใช้งาน

คาเรน และเดนิซี (Caren & Denise, 2006) ให้ความหมายว่า ความปลอดภัย หมายถึง การอยู่อาศัยหรือการทำงานภายในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย โดยจะไม่ทำให้ผู้ที่อาศัยหรือผู้ใช้งานภายในพื้นที่ตกอยู่ในความเสี่ยงหรือเกิดอันตรายน้อยที่สุด ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการออกแบบภายในอาคารเพื่อให้ผู้ใช้งานเกิดความรู้สึกปลอดภัย กล่าวได้ว่า ความปลอดภัยนั้น เป็นเงื่อนไขของการป้องกัน ความเสียหาย ข้อผิดพลาด รวมถึงอุบัติเหตุหรืออันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ จะทำให้การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่นั้นรู้สึกถึงความปลอดภัย (Mary, 2005) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งาน วัดจาก 4 ปัจจัยคือ 1) การระแวดระวังตัวตามสัญชาตญาณ (Natural Surveillance) 2) การมีผู้ใช้งานที่ต่อเนื่องในพื้นที่ (Constant Users) 3) การสร้างความเข้าใจในการออกแบบ (Clear Design) 4) การมองเห็นที่ดี และลดพื้นที่การซ่อนตัวของอาชญากรรม รวมถึงการสร้างพื้นที่ที่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้งาน (High Prospect, Low Refuge, Escape) ตัวแปรของการวัดความรู้สึกปลอดภัยประกอบด้วย 2 ตัวแปรได้แก่ 1) การรับรู้ถึงความเสี่ยงในการที่จะตกเป็นเหยื่อ (Cheryl, 2003 & Cassandra, 2010) และ 2) ความกังวลและความกลัว (Laura, et al., 1995; Jennifer, 2005 & James, 2010) ความรู้สึกปลอดภัยนั้น ยังมีผลต่อกิจกรรมและพฤติกรรมในการเข้าใช้งานอาคารด้วย เช่น ผู้ใช้งานจะรู้สึกไม่เต็มใจที่จะเข้าไปใช้หรือกังวลใจหากรู้สึกว่าสภาพแวดล้อมนั้นไม่ปลอดภัย ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดในการใช้งานภายในพื้นที่ (Mary, 2005 & Cassandra, 2010) ซึ่งพบว่าถ้าหากมีการให้บริการด้านความปลอดภัยที่ทั่วถึงและสังเกตได้ง่าย เช่น การตั้งจุดบริการโทรศัพท์ฉุกเฉิน มียามประจำจุดต่าง ๆ บริเวณรอบ ๆ พื้นที่ ป้ายบอกทางหรือสัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับความปลอดภัย จะทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกอุ่นใจในการที่จะอยู่เพียงลำพังในพื้นที่ได้มากขึ้น

สรุปได้ว่า ความปลอดภัยในการเข้าใช้งานถือเป็นพื้นฐานของการคำนึงถึงลำดับต้น ๆ ในการออกแบบภายในอาคาร แต่อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกปลอดภัยจะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องอาศัยตัวแปรจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยผู้ใช้งานนั้นจะเกิดการรับรู้ถึงความปลอดภัยได้จากการเข้าใช้งาน ซึ่งความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานนั้น จะเกิดการรับรู้ถึงความปลอดภัยได้จากการเข้าใช้งาน ซึ่งความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานนั้นเป็นเพียงตัวแปรที่มีผลมาจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร การวิจัยนี้กำหนดตัวชี้วัด ได้แก่ ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมรวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้อธิบายนี้ สามารถนำมาใช้ในการกำหนดวิธีการวิจัย โดยในการทำวิจัยครั้งนี้จะใช้วิธีการเชิงสำรวจ ซึ่งเป็นวิธีการเดียวกับงานวิจัยที่มีการศึกษามาในอดีต โดยเห็นว่ามีความสอดคล้องและใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อค้นหาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่มีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งาน โดยยังพบช่องว่างที่ยังไม่มีการศึกษาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยที่ชัดเจน ซึ่งส่วนใหญ่เรื่องความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานมีการศึกษาเฉพาะบริเวณภายนอกตัวอาคารเท่านั้น ส่วนสภาพแวดล้อมภายในอาคารนั้น เป็นเพียงการศึกษาเพื่อหาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการใช้งานภายในอาคารเพียงอย่างเดียว ยังไม่มีการพูดถึงเรื่องของปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารใดที่มีผลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม ซึ่งรวมถึงการศึกษาถึงปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยค้นหาว่าตัวแปรเพศมีผลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมหรือไม่ เพื่อนำมาให้เป็นตัวแปรที่จะแสดงถึงความสัมพันธ์กับความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานที่แตกต่างกันของบุคคลด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัยว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพในอาคารส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคาร และปัจจัยด้านความแตกต่างบุคคลนั้น มีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งจะเป็นที่มาของคำถามในการวิจัย 2 ข้อ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลใดที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกต่ออาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน 2) ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน

2.4 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะการใช้งานอาคารของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 จากเดิมรวมตัวอยู่กับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็นสถานที่จัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพ และมีการปรับเปลี่ยนสถานภาพจากสถาบันมาเป็นมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2548 โดยแยกออกเป็น 9 มหาวิทยาลัยและหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่แยกอิสระออกมาก็คือ “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ประกอบด้วย 4 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์เขตเทเวศร์ ศูนย์เขตโชติเวช ศูนย์พัฒนียการพระนคร และศูนย์พระนครเหนือ โดยคณะบริหารธุรกิจ ได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2549

จุดมุ่งหมายของการจัดตั้งคณะบริหารธุรกิจมีวัตถุประสงค์ในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูง ให้มีมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และ พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการผลิตให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อความสามารถในการพึ่งตนเองและการแข่งขันในระดับนานาชาติ ให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ในการให้คำปรึกษา แนะนำ การวิจัยและการพัฒนาการทดสอบเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อนุรักษ์

ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นจารีตประเพณีรวมทั้งศิลปบริหารธุรกิจและศิลปประยุกต์ เพื่อให้เป็นศูนย์รวมของชุมชน

คณะบริหารธุรกิจ มีอาคารสถานที่ในศูนย์พัฒนาศึกษาพระนคร โดยมีพื้นที่ 19 ไร่ 177 ตารางวา ดำเนินการจัดการเรียนการสอน 3 คณะวิชา ประกอบด้วยคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยพื้นที่ของคณะบริหารธุรกิจ มีอาคารเรียนจำนวน 4 อาคาร ได้แก่ อาคาร 2 จำนวน 5 ชั้น อาคาร 90 ปี จำนวน 6 ชั้น อาคารพร้อมมณฑลจำนวน 3 ชั้น และอาคารมงคลอาภา จำนวน 3 ชั้น ดังนี้

พื้นที่ใช้สอย อาคาร	ห้อง บรรยาย	ห้อง ปฏิบัติการ	ห้องพัก อาจารย์	สำนักงาน การ ปฏิบัติงาน	ห้อง ประชุม	รวมพื้นที่
อาคาร 2	1,860 ตรว. (47.45%) (28 ห้อง)	615 ตรว. (15.69%) (7 ห้อง)	582 ตรว. (14.85%) (14 ห้อง)	863 ตรว. (22.01%) (11 ห้อง)	(1 ห้อง)	3,920 ตรว. (100%) (61 ห้อง)
อาคาร 90 ปี	1,691 ตรว. (60.59%) (22 ห้อง)	900 ตรว. (32.24%) (3 ห้อง)	200 ตรว. (7.17%) (6 ห้อง)	-	-	2,791 ตรว. (100%) (32 ห้อง)
อาคาร พร้อมมณฑล	390 ตรว. (9.17%) (4 ห้อง)	93 ตรว. (2.19%) (3 ห้อง)	90 ตรว. (2.12%) (1 ห้อง)	3,679 ตรว. (86.52%) (7 ห้อง)	-	4,252 ตรว. (100%) (15 ห้อง)
อาคาร มงคลอาภา	859 ตรว. (12.64%) (9 ห้อง)	-	-	-	5,936 ตรว. (87.36%) (3 ห้อง)	6,795 ตรว. (100%) (12 ห้อง)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตั้งอยู่เลขที่ 86 ถนนพิษณุโลก แขวงจตุรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 โทรศัพท์ 0-2665-3555
เว็บไซต์ : <http://www.bus.rmup.ac.th>

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษา เรื่อง ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการใช้อาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีการที่ใช้ในการ ศึกษาโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ของคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 140 คน (ข้อมูลจากงานบุคลากร ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2568) และนักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 3,544 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2568) รวมทั้งสิ้น 3,684 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ เป็นอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ของคณะบริหารธุรกิจ ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกตัวอย่าง ดังนี้

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการคำนวณจำนวนทั้งหมดของอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 3,684 คน โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } n &= \frac{3,684}{1 + [3,684 \times (0.05)^2]} \\ &= 360.82 \end{aligned}$$

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างสำหรับการเก็บแบบสอบถามทั้งหมด 361 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Selection) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยบังเอิญพบหรือไม่เฉพาะเจาะจง แต่กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเบื้องต้นบางประการที่สอดคล้องกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้หรือเลือกบุคคลที่อยู่ใกล้ซิดหาได้ง่ายที่สุด (Bailey, 1985) ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มเป้าหมายคือ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษา ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการใช้อาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Closed-End Questionnaires) แบบเลือกตอบ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ ได้แก่ ระดับของความส่องสว่าง, พังพืด, ระดับการมองเห็น, โทนมสี, ระดับความสูงของฝ้าเพดาน, จำนวนช่องเปิดประตู/หน้าต่าง, ลักษณะของบันได และการบริการรักษาความปลอดภัย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานอาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม

โดยส่วนที่ 2 – 3 ใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณ (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดช่วงคะแนนของการวัดค่าเฉลี่ยได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 4.21 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.41 – 4.20	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.81 – 2.60	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว จำนวน 361 คน โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปที่ให้อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา และเก็บคืนด้วยตนเอง เมื่อได้ครบตามจำนวนผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถาม

จากการทดสอบแบบสอบถาม จะมีการทดสอบแบบสอบถามก่อนส่ง โดยการทดสอบ กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงหรือเหมือนกันกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด แล้วนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยพิจารณาค่า Factor Loadings ที่มากกว่า 0.40 และค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Cronbach's Alpha Coefficients) โดยใช้ค่า Reliability มากกว่า 0.60 ขึ้นไป ดังนี้

ตารางที่ 3.1 การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล	
ตัวแปร	ค่า Cronbach's alpha (α)
1. เพศ	0.897
2. สถานะ	0.894
ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร คณะบริหารธุรกิจ	
ตัวแปร	ค่า Cronbach's alpha (α)
1. ระดับของความส่องสว่าง	0.874
2. ผังพื้น	0.870
3. ระดับการมองเห็น	0.865
4. โทนสี	0.868
5. ระดับความสูงของฝ้าเพดาน	0.901
6. จำนวนช่องเปิดประตู/หน้าต่าง	0.883
7. ลักษณะของบันได	0.868
8. การบริการรักษาความปลอดภัย	0.870
ความรู้สึกลดภัยในการใช้งานอาคาร คณะบริหารธุรกิจ	
ตัวแปร	ค่า Cronbach's alpha (α)
1. ระดับความรู้สึกลดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม	0.862

จากตารางที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พบว่า ตัวแปรทุกด้านมีค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Cronbach's Alpha Coefficients) โดยใช้ค่า Reliability มากกว่า 0.60 ขึ้นไป

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในแบบสอบถามซึ่งผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วได้นำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลผลเพื่อค่าสถิติต่างๆ ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย ทั้งนี้ได้มีการนำ ค่าสถิติมาใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

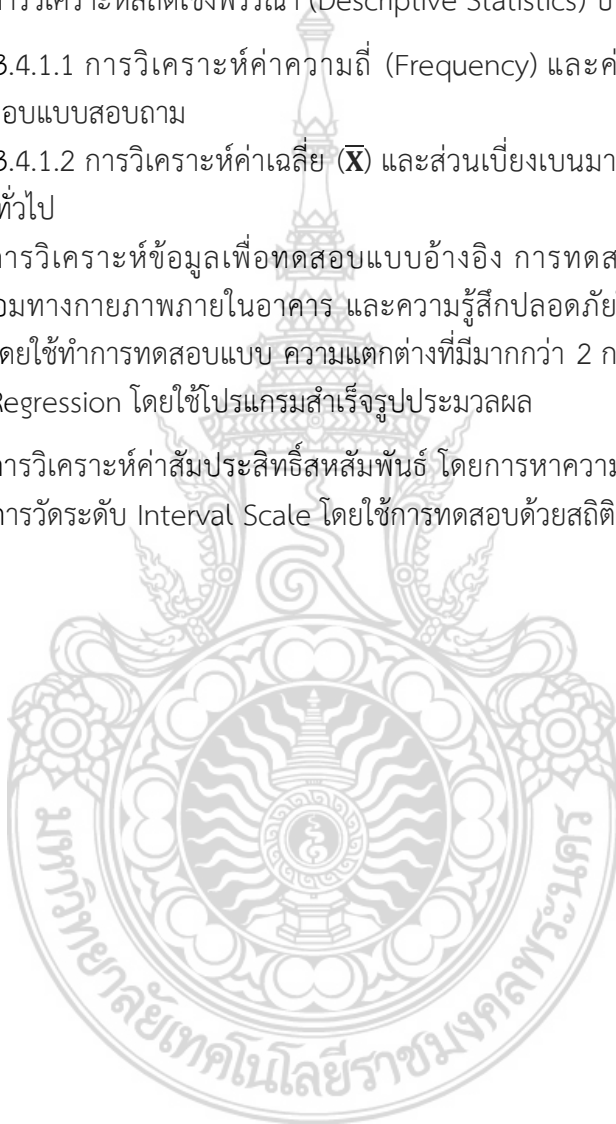
3.4.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย

3.4.1.1 การวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งเป็นข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.4.1.2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบแบบอ้างอิง การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร และความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานอาคาร คณะบริหารธุรกิจ โดยใช้ทำการทดสอบแบบ ความแตกต่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม และทดสอบด้วยสถิติ Multiple Linear Regression โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประมวลผล

3.4.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว ที่อยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval Scale โดยใช้การทดสอบด้วยสถิติ Pearson Correlation



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานะ คุณเข้ามาใช้งานภายในอาคารเรียนของคณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร โดยกี่วันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ คุณเข้ามาใช้งานภายในอาคารเรียนของคณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร ช่วงเวลาใดมากที่สุด คุณเคยตกเป็นผู้เสียหายหรือได้รับความไม่ปลอดภัยจากอาชญากรรมเมื่อเข้าใช้งานในอาคารเรียนบ้างหรือไม่ คุณเคยเข้าใช้งานทุกอาคารเรียนทุกแห่ง คุณรู้สึกอย่างไรกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารเรียนที่ได้เข้าใช้งานอยู่เป็นประจำ และคุณรู้สึกอย่างไรกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารเรียนที่คุณไม่เคยเข้าใช้งาน นำเสนอในรูปแบบตาราง โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่เข้าใช้งานมีลักษณะเป็นอย่างไร นำเสนอในรูปแบบตารางโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการอธิบายสภาพแวดล้อมทางกายภาพในอาคารที่เข้าใช้งาน

2.1 ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้ค่าสถิติ T-test

2.2 ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร ใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) ด้วยวิธีการแบบ All Enter และวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ

การทำวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ความสะดวกในการวิเคราะห์ และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์มีความหมาย ดังนี้

x แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

Sig. แทน นัยสำคัญทางสถิติ

t แทน การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

F แทน การวิเคราะห์ความแปรปรวน

* แทน ความเชื่อมั่นที่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

** แทน ความเชื่อมั่นที่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการนำเสนอและอธิบายข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

(n = 250)		
ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	72	19.94
หญิง	289	80.06
รวม	361	100.00
2. สถานะ		
อาจารย์	26	7.20
เจ้าหน้าที่	42	11.64
นักศึกษา	293	81.16
รวม	361	100.00

ตาราง 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
3. คุณเข้ามาใช้งานภายในอาคารเรียนของคณะ บริหารธุรกิจ มทร.พระนคร โดยกี่วันเฉลี่ยต่อ สัปดาห์		
1 – 2 วัน	47	13.02
2 – 3 วัน	122	33.80
4 – 5 วัน	139	38.50
6 – 7 วัน	53	14.68
รวม	361	100.00
4. คุณเข้ามาใช้งานภายในอาคารเรียนของคณะ บริหารธุรกิจ มทร.พระนคร ช่วงเวลาใดมากที่สุด		
เช้า	45	39.20
กลางวัน	276	31.60
เย็น	40	29.20
รวม	361	100.00
5. คุณเคยตกเป็นผู้เสียหายหรือได้รับความไม่ ปลอดภัยจากอาชญากรรมเมื่อเข้าใช้งานในอาคาร เรียนบางหรือไม่		
เคย	2	0.55
ไม่เคย	359	99.45
รวม	361	100.00
6. คุณเคยเข้าใช้งานทุกอาคารเรียน		
เคย	351	97.23
ไม่เคย	10	2.77
รวม	361	100.00

ตาราง 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
7. คุณรู้สึกอย่างไรกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในอาคารเรียนที่ได้เข้าใช้งานอยู่เป็นประจำ		
ไม่ปลอดภัย	2	0.55
เฉย ๆ	128	35.46
ปลอดภัย	231	63.99
รวม	361	100.00
8. คุณรู้สึกอย่างไรกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในอาคารเรียนที่คุณไม่เคยเข้าใช้งาน		
ไม่ปลอดภัย	1	0.78
เฉย ๆ	162	44.88
ปลอดภัย	198	54.34
รวม	361	100.00

จากตาราง 4.1 สามารถอธิบายข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และ นักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 361 คน ดังนี้

1. เพศ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 90.06 รองลงมา ได้แก่ เพศชาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.94 ตามลำดับ

2. สถานะ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 81.16 รองลงมาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ เจ้าหน้าที่ และอาจารย์ จำนวน 42 คน และ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.64 และ 7.20 ตามลำดับ

3. การเข้าใช้งานโดยที่วันเฉลี่ยต่อสัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน ส่วนใหญ่เข้าใช้งาน 4 – 5 วัน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาคือ 2 – 3 วัน จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 และรองลงในส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ 6 – 7 วัน และ 1 – 2 วัน จำนวน 53 คน และ 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.68 และ 13.02 ตามลำดับ

4. การเข้าใช้งานช่วงเวลาใดมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน ส่วนใหญ่เข้าใช้งานอาคารเรียนช่วงกลางวัน จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 76.45 รองลงมาคือ ช่วงเวลาเช้า จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.47 และช่วงเวลาเย็น จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.08

5. ตกเป็นผู้เสียหายหรือได้รับความไม่ปลอดภัยจากอาชญากรรมเมื่อเข้าใช้งานในอาคารเรียน ส่วนใหญ่ไม่เคย จำนวน 359 คน คิดเป็นร้อยละ 99.45

6. การเข้าใช้งานทุกอาคารเรียน ส่วนใหญ่เคย จำนวน 351 คิดเป็นร้อยละ 97.23

7. รู้สึกอย่างไรกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารเรียนที่ได้เข้าใช้งานอยู่เป็นประจำ ส่วนใหญ่รู้สึกปลอดภัย จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 63.99 รองลงมารู้สึกเฉย ๆ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 35.46 และรู้สึกไม่ปลอดภัยเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.55

8. รู้สึกอย่างไรกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารเรียนที่ไม่เคยเข้าใช้งาน ส่วนใหญ่รู้สึกปลอดภัย จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 54.34 รองลงมารู้สึกเฉย ๆ จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 44.88 และรู้สึกไม่ปลอดภัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.78

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่เข้าใช้งาน

2.1 ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล

คำถามวิจัยข้อที่ 1 ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลใดที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน โดยในคำถามการวิจัยข้อนี้มีตัวแปร 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) ทำหน้าที่เป็นตัวแปรอิสระ มีตัวชี้วัด คือ ความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิง 2) ความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคาร ทำหน้าที่เป็นตัวแปร มีตัวชี้วัด คือ ระดับความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรม ด้วยการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกันโดยใช้สถิติ T-test Independent เพื่อค้นหาปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) มีผลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมหรือไม่

ตาราง 4-2 ค่าสถิติพื้นฐานของนักศึกษาที่เข้าใช้งานภายในอาคารเรียน

Group Statistics

เพศ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม				
เพศชาย	72	4.28	1.100	0.090
เพศหญิง	289	4.04	1.123	0.092

จากค่าสถิติพื้นฐานของนักศึกษาที่เข้าใช้งานภายในอาคารเรียน จำนวน 361 คน แบ่งเป็นเพศชาย 72 คน และ เพศหญิง 289 คน พบว่า เพศชายมีค่าเฉลี่ยของความรู้สึกปลอดภัยที่สูงกว่าเพศหญิง คือ 4.28 และ 4.04 ตามลำดับ

ตาราง 4-3 ตารางสรุปผลการวิจัยของปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) กับ ระดับความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคาร

		Independent Samples Test								
		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-Tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม	Equal variances assumed	.000	.994	1.850	298	.062	.240	.128	-.013	.493
	Equal variances not assumed			1.850	297.876	.062	.240	.128	-.013	.493

การทดสอบความแปรปรวน โดยใช้ค่าสถิติ F-test พบว่า ค่า F-test เท่ากับ .000 มีค่านัยสำคัญทางสถิติ Sig. ที่ระดับ .994 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 อธิบายได้ว่า ความแปรปรวนของ 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ T-test พบว่า ค่า T-test เท่ากับ 1.850 มีความนัยสำคัญทางสถิติ Sig. ที่ระดับ .062 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 อธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) ทั้ง 2 กลุ่ม มีระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .062 โดยทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมที่เหมือนกัน

2.2 ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร

จากคำถามการวิจัยข้อที่ 2 คือ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร อะไรบ้างที่ความสัมพันธ์ต่อการเกิดความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน ซึ่งในคำถามการวิจัยข้อนี้มีตัวแปรในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ตัวแปร ดังนี้

1) ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร ทำหน้าที่เป็นตัวแปรอิสระซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัด 9 ปัจจัย ได้แก่ ระดับความส่องสว่างภายในอาคารเรียนเหมาะสม ระดับความชื้นของผนังพื้นอาคารเรียนเหมาะสม ระดับการมองเห็นเป้าหมายหรือพื้นที่ต่าง ๆ ในอาคารเรียน ระดับโหนดสีที่ทาอยู่ภายในอาคารเรียน ระดับความสูงของฝ้าเพดานเหมาะสม ขนาดและจำนวนของช่องเปิดประตู/หน้าต่างภายในอาคารเรียนเหมาะสม ลักษณะของบันไดภายในอาคารเรียนเหมาะสม จำนวนถังดับเพลิงที่ติดตั้งภายในอาคารเรียนเหมาะสม และจำนวนนักศึกษาที่เข้าใช้งานภายในอาคารเรียน

2) ความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคาร ทำหน้าที่เป็นตัวแปรตามโดยมีตัวชี้วัดคือ ระดับความปลอดภัยต่ออาชญากรรมด้วยการใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) ด้วยวิธีการแบบ All Enter คือ ถือว่าปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร ทั้ง 9 ปัจจัย มีอิทธิพลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม ซึ่งนำเอาตัวแปรของปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารทุกตัวแปร เข้าสู่ระบบสมการพร้อมกัน โดยแสดงผลการวิจัยด้วยค่าสถิติ ดังนี้

ตาราง 4-4 ตารางสรุปค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร

ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในอาคาร	ระดับความคิดเห็น			อันดับ
	($\bar{X}$)	S.D	แปลผล	
1. ระดับความส่องสว่างภายในอาคารเรียนเหมาะสม	4.53	0.533	มากที่สุด	1
2. ระดับความชื้นของผนังพื้นอาคารเรียนเหมาะสม	4.23	0.611	มาก	6
3. ระดับการมองเห็นเป้าหมายหรือพื้นที่ต่าง ๆ ในอาคารเรียน	4.12	0.697	มาก	7
4. ระดับโหนดสีที่ทาอยู่ภายในอาคารเรียน	4.06	0.723	มาก	8
5. ระดับความสูงของฝ้าเพดานเหมาะสม	4.35	0.633	มาก	3
6. ขนาดและจำนวนของช่องเปิดประตู/หน้าต่างภายในอาคารเรียนเหมาะสม	4.27	0.637	มาก	4

ตาราง 4-4 ตารางสรุปค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร (ต่อ)

ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในอาคาร	ระดับความคิดเห็น			อันดับ
	($\bar{X}$)	S.D	แปลผล	
7. ลักษณะของบันไดภายในอาคารเรียน เหมาะสม	4.36	0.618	มาก	2
8. จำนวนถังดับเพลิงที่ติดตั้งภายในอาคาร เหมาะสม	4.00	0.670	มาก	9
9. จำนวนนักศึกษาที่เข้าใช้งานภายในอาคาร เรียน	4.25	0.652	มาก	5
ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในอาคาร โดยรวม	4.24	0.394	มาก	

จากตาราง 4-4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความส่องสว่างภายในอาคารเรียนเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.53 รองลงอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ ดังนี้ ลักษณะของบันไดภายในอาคารเรียนเหมาะสม ที่ค่าเฉลี่ย 4.36 ระดับความสูงของฝ้าเพดานเหมาะสม ที่ค่าเฉลี่ย 4.35 ขนาดและจำนวนของช่องเปิดประตู/หน้าต่างภายในอาคารเรียนเหมาะสม ที่ค่าเฉลี่ย 4.27 จำนวนนักศึกษาที่เข้าใช้งานภายในอาคารเรียน ที่ค่าเฉลี่ย 4.25 ระดับความซับซ้อนของผังพื้นที่อาคารเรียนเหมาะสม ที่ค่าเฉลี่ย 4.23 ระดับการมองเห็นเป้าหมายหรือพื้นที่ต่าง ๆ ในอาคารเรียน ที่ค่าเฉลี่ย 4.12 ระดับโหนดสีที่ทาอยู่ภายในอาคารเรียน ที่ค่าเฉลี่ย 4.06 และจำนวนถังดับเพลิงที่ติดตั้งภายในอาคารเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

สำหรับการกระจายของคะแนนของข้อมูลนั้น จะพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.53 – 0.72 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความรู้สึกลดภัยในการเข้าใช้อาคารเรียนจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารกระจายตัวค่อนข้างน้อย

ตาราง 4-5 ค่าสถิติสัมประสิทธิ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์พยากรณ์ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.918 ^a	0.845	0.840	0.446	1.766

จากตาราง Model Summary พบว่า ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั้งหมด 9 ปัจจัย สามารถพยากรณ์ตัวแปรตาม คือ ความรู้สึกปลอดภัยในการใช้งานภายในอาคารได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ .918 สามารถอธิบายได้ว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันสูงในทิศทางเดียวกัน โดยค่าตารางค่าวิกฤต Durbin-Watson ซึ่งใช้ในการตรวจสอบความสัมพันธ์ภายในตัวเองมีค่าเท่ากับ 1.766 ซึ่งน้อยกว่า 4.0 อธิบายได้ว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์ภายในตัวเอง คือ ไม่เกิด Autocorrelation

อิทธิพลของปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่มีความรู้สึกปลอดภัยในการใช้งาน ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Coefficient of Determinant) เป็นดัชนีที่บอกร้อยละของการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตาม คือ ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม ที่มีผลมาจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารทั้ง 9 ปัจจัย ได้แก่ ระดับความส่องสว่างภายในอาคารเรียนเหมาะสม ระดับความซับซ้อนของผังพื้นที่อาคารเรียนเหมาะสม ระดับการมองเห็นเป้าหมายหรือพื้นที่ต่าง ๆ ในอาคารเรียน ระดับโหนดที่ทาอยู่ภายในอาคารเรียน ระดับความสูงของฝ้าเพดานเหมาะสม ขนาดและจำนวนของช่องเปิดประตู/หน้าต่างภายในอาคารเรียนเหมาะสม ลักษณะของบันไดภายในอาคารเรียนเหมาะสม จำนวนถังดับเพลิงที่ติดตั้งภายในอาคารเรียนเหมาะสม และจำนวนนักศึกษาที่ใช้งานภายในอาคารเรียน มีค่าเท่ากับ 0.845 สามารถอธิบายความผันแปรหรือการเปลี่ยนแปลงของระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมได้ร้อยละ 84.5 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 13.5 อาจเป็นได้ว่าเกิดจากปัจจัยสาเหตุอื่น ๆ โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ตัวแปรตาม มีค่าเท่ากับ 4.46

ตาราง 4-6 ค่าสถิติความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ANOVA^a

	Model	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	318.533	9	35.945	175.385	0.000 ^b
	Residual	57.787	352	0.199		
	Total	372.320	360			

จากตาราง 4-6 พบว่า ค่าความแปรปรวนที่อธิบายได้ (Regression) ที่เกิดขึ้นจากตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารมีค่าเท่ากับ 318.533 และมีค่าความแปรปรวนที่ไม่สามารถอธิบายได้ (Residual) ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากปัจจัยอื่น ๆ มีค่าเท่ากับ 57.787 จากค่าความแปรปรวนทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 372.320 ซึ่งจากผลจากตารางนี้ อธิบายได้ว่าปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่เลือกมาทั้งหมด 9 ปัจจัย เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถนำมาพยากรณ์ที่สามารถนำมาพยากรณ์ถึงระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมได้ เนื่องจากค่า Sig. มีค่าน้อยกวาระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งหมายถึงตัวแปรทั้ง 2 ตัวนั้น มีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรง

ตาราง 4-7 ตารางสรุปผลความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	.728	.162		4.485	.000		
ระดับความส่องสว่าง	.106	.024	.120	4.312	.000	.678	1.456
ระดับความซับซ้อนของผังพื้น	.069	0.23	.092	3.055	.000	.585	1.709
ระดับการมองเห็น	.071	.025	.092	2.825	.000	.506	1.975
ระดับโทนสี	.191	.030	.211	6.357	.000	.485	2.061
ระดับความสูงของเพดาน	.206	.022	.248	9.245	.000	.745	1.343
ขนาดและจำนวนของช่องเปิดประตูและหน้าต่าง	.163	.031	.143	5.247	.000	.719	1.391
ลักษณะของบันได	.140	0.24	.173	5.908	.000	.622	1.607
จำนวนถังดับเพลิง	.202	.028	.255	7.239	.000	.432	2.317
จำนวนนักศึกษาที่เข้ามาใช้งาน	.098	.025	.155	3.962	.000	.622	1.608

a. Dependent Variable: ระดับความรู้สึกลดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม

จากตาราง 4-7 ได้ทำการตรวจสอบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) หรือไม่ ซึ่งจะใช้ค่า Variance Inflation Factor (VIF) โดยมีเกณฑ์การตรวจสอบ ดังนี้ Variance Inflation Factor (VIF) ค่า VIF ที่เหมาะสมต้องไม่ควรเกิน 4 หรือ 5 หากเกินกว่านี้หมายความว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง ซึ่งผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่า VIF มีค่าสูงสุด 2.317 ซึ่งไม่เกิน 4 อธิบายได้ว่า ตัวแปรปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร ทั้ง 9 ปัจจัย ไม่มีความสัมพันธ์กันเอง คือ ไม่เกิน Multicollinearity

จากคำถามการวิจัยข้อที่ 2 คือ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดความรู้สึกปลอดภัยในการใช้งานภายในอาคารเรียน ซึ่งผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ โดยนำตัวแปรเข้าระบบสมการด้วยวิธี All Enter อธิบายด้วยค่าสถิติ ดังนี้

ตาราง 4-8 ตารางสรุปผลการวิเคราะห์

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables	Variables Removed	Method
1	จำนวนนักศึกษาที่เข้ามาใช้งาน, ระดับความซับซ้อนของผังพื้น, ขนาดและจำนวนของช่องเปิดประตูและหน้าต่าง, ระดับความสูงของฝ้าเพดาน, ระดับความส่องสว่าง, ลักษณะของบันได, ระดับการมองเห็นเป้าหมาย, ระดับโทนสี, จำนวนถังดับเพลิงที่ติดตั้งภายในอาคาร	.	Enter

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้เป็นการสรุปผลการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐาน การอภิปรายผลของการศึกษาเปรียบเทียบกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นและนำเสนอไว้ในบทที่ 2 การนำผลการศึกษาไปใช้ในทางปฏิบัติและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาด้านคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม และผลสรุปตามวัตถุประสงค์มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานะเป็นนักศึกษา เข้าใช้งานภายในอาคารเรียน 4 – 5 วัน ในช่วงเวลากลางวัน และไม่เคยตกเป็นผู้เสียหายหรือได้รับความไม่ปลอดภัยจากอาชญากรรม และเคยเข้าใช้งานทุกอาคารเรียน และรู้สึกปลอดภัย โดยรู้สึกปลอดภัยต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารเรียนที่ได้เข้าใช้งานอยู่เป็นประจำมากกว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารเรียนที่คุณไม่เคยเข้าใช้งาน สรุปได้ว่านักศึกษาจะเกิดความคุ้นชินกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่ได้เข้าใช้งานอยู่เป็นประจำ ซึ่งนั่นก็เป็นสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยตกเป็นผู้เสียหายเพราะเกิดความรู้สึกว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่เคยใช้งานอยู่นั้นปลอดภัยอยู่แล้วแต่ถึงอย่างไรก็ตามในความไม่คุ้นชินก็มีผลทำให้กลุ่มเป้าหมายรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาคารที่ไม่เคยเข้าไปใช้งานเหมือนกัน

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม

จากผลการวิจัยในบทที่ 4 ได้มีการศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามที่สำคัญมาจากคำถามในการวิจัย 2 ข้อ ดังนี้

คำถามการวิจัยข้อที่ 1 ใช้ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) กับตัวแปรตาม คือ ความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคาร (ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม) พบว่า ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) ทั้ง 2 กลุ่มมีระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .062 ซึ่งสรุปได้ว่าความแตกต่างในด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคาร

คำถามการวิจัยข้อที่ 2 ได้ใช้ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร กับ ตัวแปรตาม คือ ความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคาร (ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม) พบว่า ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารทั้ง 9 ตัวแปร ได้แก่ ระดับของความส่องสว่าง ผังพื้น ระดับการมองเห็น โทนสี ความสูงของฝ้า

เพดานจำนวนของช่องเปิดประตูและหน้าต่าง ลักษณะของบันได จำนวนผู้ใช้งานภายในอาคาร การบริการรักษาความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005 สามารถร่วมกันพยากรณ์ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม ซึ่งสรุปได้ว่า ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพมีผลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคาร

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากคำถามการวิจัยข้อที่ 1 คือ ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลใดที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน ได้มาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ทางสถิติโดยการวิเคราะห์ T-Tests Independent สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) ไม่มีผลต่อความรู้สึกความปลอดภัยในการเข้าใช้อาคารเรียน ซึ่งผลในการวิจัยบทที่ 4 พบว่า เพศชายมีค่าเฉลี่ยของความรู้สึกความปลอดภัยที่สูงกว่าเพศหญิงโดยความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มคือ เพศชาย และ เพศหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลในการวิจัยนี้แตกต่างจากสิ่งที่พบในการทบทวนวรรณกรรม ซึ่ง เจนนีเฟอร์ (Jennifer, 2005) และลอรา และคณะ (Laura, et al., 1995) กล่าวว่า เพศมีความสัมพันธ์ถึงความกังวลต่อการเกิดอาชญากรรมรวมถึงการรับรู้ถึงความรู้สึกปลอดภัย โดยพบว่าเพศหญิงมีความกังวลและการรับรู้ความเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อมากกว่าเพศชาย ซึ่ง (Cassandra, 2010) เพศหญิงมักจะมีคามวิตกกังวลและความตึงเครียดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของอาชญากรรมและความปลอดภัย

แต่ถึงอย่างไรก็ตามสิ่งพบในบทที่ 2 นั้นเป็นการศึกษาในส่วนของภายนอกตัวอาคารเท่านั้น ซึ่งในการวิจัยนี้ในทางการศึกษาในส่วนของสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร ซึ่งมีปัจจัยทางกายภาพที่ทำให้ผู้ใช้งานรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานที่มากกว่า โดยพบว่า แสงสว่างในช่วงเวลาที่เข้าใช้งานภายในอาคารซึ่งในการเก็บข้อมูลนั้นใช้ช่วงเวลาประมาณ 08.00 น. – 18.00 น. อาจจะมีส่วนทำให้นักศึกษาไม่รู้สึกถึงการตกเป็นผู้เสีย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สตีเฟรนท์ และคณะ และลอรา และคณะ (Stephen, et al., 1991 & Laura, et al., 1995) คือ แสงสว่างเป็นตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกปลอดภัยของบุคคลในการเข้าใช้งาน ดังนั้น จากคำถามการวิจัยข้อที่ 1 สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล (เพศ) ไม่มีต่อความสัมพันธ์ของระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคาร โดยทั้งเพศชาย และ เพศหญิงมีระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมที่เหมือนกัน จากคำถามในการวิจัยข้อที่ 2 คือ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน ซึ่งเพื่อทดสอบและค้นหาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่เข้าใช้งานที่มีผลต่อระดับความรู้สึกความปลอดภัยต่ออาชญากรรมด้วยการใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) ด้วยวิธีการแบบ All Enter ซึ่งผลจากการวิจัยบทที่ 4 มาสรุปความสัมพันธ์ในแต่ปัจจัยได้ดังนี้ระดับความส่องสว่างมีผลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ ที่แตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เจมส์ (James, 2010) ที่กล่าวว่าในการรับรู้ถึงพื้นที่หรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกอาคารที่ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยนั้นจะมีความสัมพันธ์กับพื้นที่ที่มีแสงสว่างที่ไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สตีเฟรนท์ และคณะ (Stephen, et al., 1991) และ คาสแซนดรา (Cassandra, 2010) กล่าวว่า แสงสว่างที่เพียงพอสามารถทำให้ผู้ใช้งานเกิดการรับรู้ถึงสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมระดับความซับซ้อนของผังพื้นที่อาคารเรียนมีผลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต ที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นสอดคล้องกับการศึกษาของ เมรี่ (Mary, 2005) และ คาสแซนดรา (Cassandra, 2010) ที่กล่าวว่าการสร้างความเข้าใจในการออกแบบนั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญตัวหนึ่งในการออกแบบเพื่อทำให้พื้นที่นั้นรู้สึกถึงความปลอดภัย ดังนั้นการที่ผู้ใช้บริการมีความเข้าใจ ในส่วนของโครงสร้างและความซับซ้อนของตัวอาคารสถานที่ก็เป็นหนึ่งที่ปัจจัยที่ลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากอาชญากรรมได้

ระดับการมองเห็นเป้าหมายมีผลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ ที่แตกต่างกัน ลอรา และคณะ (Laura, et al., 1995) พบว่า การมองเห็นที่ดีภายในสภาพแวดล้อมทางกายภาพหรือการมองเห็นเป้าหมายที่ชัดเจนนั้น เป็นปัจจัยที่เชื่อมต่อกับระดับความส่องสว่าง เจมส์ (James, 2010) ให้ความหมายว่า หากพื้นที่ของตัวอาคารมีความส่องสว่างที่เพียงพอ ก็ย่อมทำให้ ระดับการมองเห็นเป้าหมายชัดเจนยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันหาก พื้นที่มีระดับความส่องสว่างที่น้อย ก็ย่อมทำให้ระยะการมองเห็นเป้าหมายลดต่ำลง และอาจกลายเป็นแหล่งที่เหมาะสมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงและความไม่ปลอดภัยในการใช้อาคาร

โทนสีภายในอาคารมีผลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ ที่แตกต่างกัน พรธิ (Preethi, 2005) และแอมบรีน และคณะ (Ambreen, et al., 2012) กล่าวว่า โทนสีและระดับความเข้มของสีในสภาพแวดล้อมภายในอาคารเป็นปัจจัยตัวหนึ่งจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นพื้นฐานในการออกแบบที่สามารถสร้างความรู้สึกปลอดภัย โดยที่สีแต่ละประเภทก็ให้ความรู้สึกถึงความปลอดภัยที่ต่างกัน ซึ่งสีโทนเย็นหรือระดับความเข้มของสีที่สว่างจะเป็นสีที่ให้ความรู้สึกปลอดภัยมากกว่าสีโทนร้อน

ระดับความสูงของฝ้าเพดานมีผลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ ที่แตกต่างกัน คิซุก (Kisuk, 1997) และเดนา (Dana, 2012) กล่าวว่า ระดับความสูงของฝ้าเพดานเป็นพื้นฐานของการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในอาคารเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้อาศัยรวมถึงผู้ใช้งานภายในพื้นที่ ซึ่งระดับฝ้าเพดานที่สูงจะทำให้ผู้ใช้งานไม่รู้สึกอึดอัด และ ปลอดภัยกว่าระดับฝ้าเพดานที่ต่ำ ดังนั้นการคำนึงถึงระดับความสูงของฝ้าเพดาน จึงมีความจำเป็นในการออกแบบอาคาร

ขนาดและจำนวนของช่องเปิดประตู และ หน้าต่างภายในอาคารเรียนมีผลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียนของคณะบริหารธุรกิจ ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ คิซุก และเดนา (Kisuk, 1997 & Dana, 2012) พบว่า ช่องเปิดประตู และ หน้าต่าง ทำให้สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารดูโปร่งและโล่งสบายนั้น จะช่วยสร้างให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งาน ซึ่งต่างกับพื้นที่ที่มีจำนวนหน้าต่าง และ ประตูน้อยก็ทำให้ ผู้ใช้บริการรู้สึกอึดอัด ซึ่งทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยหรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นภายในอาคารได้ ลักษณะของบันไดภายในอาคารเรียนมีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรม ในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ ที่แตกต่างกัน บันได เป็นส่วนหนึ่งของอาคารที่มีความ จำเป็นอย่างมากที่ต้องออกแบบให้ปลอดภัยและเอื้อประโยชน์แก่ผู้ใช้งานเนื่องจากบันไดเป็นส่วนที่มีการใช้บริการเป็นจำนวนมากภายในอาคารและมีลักษณะที่ต่างกัน พบว่าลักษณะบันไดแบบทึบจะให้ความรู้สึกปลอดภัยมากกว่าแบบโล่งซึ่งอาจทำให้เป็นจุดที่เสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรม ในการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในอาคาร คาเรน และเดนิซี (Caren & Denise, 2006) กล่าวว่า ลักษณะ บันได ทางเดินหรือทางสัญจรภายในอาคาร ทางออกฉุกเฉินเป็นองค์ประกอบของพื้นฐานความปลอดภัยเพื่อเป็นสวัสดิการผู้ใช้งาน

จำนวนและตำแหน่งของระบบรักษาความปลอดภัยมีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียนคณะบริหารธุรกิจ ที่แตกต่างกันในการศึกษาของ เซอริล และคาสแซนดรา (Cheryl, 2003 & Cassandra, 2010) พบว่า ถ้าหากมีการให้บริการด้าน ความปลอดภัยที่ทั่วถึงและสังเกตได้ง่าย เช่น การตั้งจุดบริการโทรศัพท์ฉุกเฉิน มียามประจำจุดต่าง ๆ ในบริเวณรอบ ๆ พื้นที่ ป้ายบอกทางหรือสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย จะทำให้ผู้ใช้งานนั้น รู้สึกอุ่นใจในการที่จะอยู่เพียงลำพังในพื้นที่ได้มากขึ้น

จำนวนนักศึกษาที่เข้าใช้งานมีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียนของคณะบริหารธุรกิจ ที่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับการศึกษาของเซอริล และเมรี่ (Cheryl, 2005 & Mary, 2005) การมีผู้ใช้งานที่ต่อเนื่องในพื้นที่สามารถสร้างความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานมากกว่าพื้นที่ที่มีจำนวนผู้เข้ามาใช้งานน้อย หากสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมากความรู้สึกปลอดภัยก็จะมีมากขึ้น ถึงแม้ผู้บริการจะมาเพียงลำพังก็ตาม

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาถึงปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้น ไม่มีแต่เพียงแต่ปัจจัยด้านเพศ เท่านั้น แต่ควรจะทำการศึกษาเก็บข้อมูลจากตัวแปรอื่น ๆ เช่น ช่วงเวลา ประเภทอาคารที่ใช้งานกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ อาจจะมีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยภายในอาคาร ก็เป็นไปได้ โดยระดับความปลอดภัยในอาคารของหน่วยงานอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นของภาครัฐเอกชน เพื่อดู ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความปลอดภัยในอาคารเรียน เพราะไม่เพียงแต่ปัจจัยเหล่านี้ อาจจะมีปัจจัยอื่นที่มีผลต่อระดับความปลอดภัยเช่น เช่น ลักษณะของมหาลัย ขนาดของนักศึกษา

รวมทั้งทำเลที่ตั้งของคณะบริหารธุรกิจ รวมถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารตัวอื่นที่ยังไม่ได้มีการนำมาศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งการศึกษารั้งนี้เน้นเพียงกลุ่มอาจารย์ เจ้าหน้าที่

และนักศึกษา ในคณะบริหารธุรกิจเป็นสำคัญ ดังนั้นเพื่อความครอบคลุม หากมีการศึกษาครั้งต่อไป ควรใช้กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ด้วย หรือศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่กว่านี้ถ้าสามารถกระทำได้ สำหรับผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยในอาคารเรียนที่เกิดอาชญากรรม อาจใช้กลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากขึ้น อาจจะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ทั้งส่วนที่ตั้งในเขตกรุงเทพฯ และส่วนภูมิภาคอื่น ๆ เป็นต้น

สำหรับผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่มีผลต่อความปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคาร ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบแต่ละตัวแปรในการศึกษาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารนั้น อาจจะนำเอาตัวแปรทั้ง 9 ปัจจัย ได้แก่ ระดับของความส่องสว่าง ผังพื้น ระดับการมองเห็น โทนสี ความสูงของฝ้าเพดาน จำนวนของช่องเปิดประตูและหน้าต่าง ลักษณะของบันได จำนวนผู้ใช้งานภายในอาคาร การบริการรักษาความปลอดภัย มาศึกษาเพิ่มเติมเพื่อหาค่ามาตรฐานที่ใช้ในการเสนอแนะแนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่มีความปลอดภัยในการเข้าใช้งาน และ ควรจะมีการศึกษาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่มีผลต่อความรู้สึกปลอดภัยด้านอื่น ๆ เช่น ความปลอดภัยด้านการทำงาน ความปลอดภัยด้านสุขภาพ ความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุ เป็นต้น หรือแม้แต่การเอาปัจจัยที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปศึกษาถึงผลกระทบหรือความรู้สึกถึงในการเข้าใช้งานด้านอื่นๆ เช่น ด้านความพึงพอใจจากการใช้งานภายในอาคาร ทั้งก่อนและหลังปรับปรุงการออกแบบ ด้านคุณภาพและประสิทธิภาพของอาคาร โดยใช้ปัจจัยในการวิจัยนี้เป็นตัวชี้วัดได้



บรรณานุกรม

- นภดล สหชัยเสรี. (2540). *ตาราระเบียบวิธีวิจัย Research Methodology*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- Ambreen, S., Atif, A. S., Khalid, Z., Muhammad, A., Khurram, S., & Ihsan, U. (2012). Impact of interior physical environment on academicians' productivity in pakistan higher education institutes perspectives. *Iranian Journal of Management Studies (IJMS)*, 5(1), 25-46.
- Caren, S. M., & Denise, A. G. (2006). *The Interior Design Profession's Body of Knowledge 2005 Edition*. Minnesota: University of Minnesota.
- Cassandra, L. R. (2010). *Student perceptions of campus safety at the university of mary Washington*. Unpublished master's thesis, University of Mary Washington, Fredericksburg, WA.
- Cheryl, B. (2003). *Measuring fear of crime on campus: A study of an urban university*. Unpublished master's thesis, Louisiana State University, LA.
- Dana, M. M. (2012). *A factor analysis of the health, safety, and welfare in the built environment toward interior design as perceived by building industry professionals*. Unpublished doctoral dissertation, The University of Tennessee, Knoxville, TN.
- James, S. W. (2010). *Spatial analysis of surveyed perceptions of safety, crime, and lighting: A College campus case study*. Unpublished master's thesis, Appalachian State University, NC.
- Jennifer, L. T. (2007). *Fear of crime and perceived risk of victimization among college students*. Unpublished master's thesis, University of Central Florida, FL.
- Kisuk, C. (1997). *Design guide for interiors*. Washington, DC: Us Army Corps of Engineers.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม





แบบสอบถาม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกลดภัยจากอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกลดภัยจากอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อสำรวจว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารเรียนของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ส่งผลต่อความรู้สึกลดภัยหรือไม่ ลดภัยจากอาชญากรรม เมื่อเข้าใช้งาน ผู้วิจัยจึงใคร่ขอให้ท่าน ตอบแบบสอบถามนี้ตามความจริง และขอรับรองว่า คำตอบของท่านจะเป็นความลับ ไม่มีผลต่อท่านประการใด และจะนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะการศึกษาวินิจฉัยเท่านั้น

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ
ผู้จัดทำ

แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่เข้าใช้งาน

ตอนที่ 3 การประเมินระดับความปลอดภัยโดยรวม

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ท่านต้องการเลือก และกรณารอกข้อความในช่องว่าง (.....)

1.1 เพศ

☐ 1) ชาย

☐ 2) หญิง

1.2 คุณเข้ามาใช้งานภายในอาคารเรียนของคณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร โดยกี่วันเฉลี่ยต่อสัปดาห์

☐ 1) 1 – 2 วัน

☐ 2) 2 – 3 วัน

☐ 3) 4 – 5 วัน

☐ 4) 6 – 7 วัน

1.3 คุณเข้ามาใช้งานภายในอาคารเรียนของคณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร ช่วงเวลาใดมากที่สุด

☐ 1) เช้า

☐ 2) กลางวัน

☐ 3) เย็น

1.4 คุณเคยตกเป็นผู้เสียหายหรือได้รับความไม่ปลอดภัยจากอาชญากรรมเมื่อเข้าใช้งานในอาคารเรียนบ้างหรือไม่

☐ 1) เคย

☐ 2) ไม่เคย

1.5 คุณเคยเข้าใช้งานทุกอาคารเรียน

☐ 1) เคย

☐ 2) ไม่เคย

1.6 คุณรู้สึกอย่างไรกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารเรียนที่ได้เข้าใช้งานอยู่เป็นประจำ

☐ 1) ไม่ปลอดภัย

☐ 2) เฉย ๆ

☐ 3) ปลอดภัย

1.7 คุณรู้สึกอย่างไรกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารเรียนที่คุณไม่เคยเข้าใช้งาน

☐ 1) ไม่ปลอดภัย

☐ 2) เฉย ๆ

☐ 3) ปลอดภัย

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารที่เข้าใช้งานของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องในตาราง ซึ่งให้เลือกตอบเพียงระดับ
เดียว

ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 4	หมายถึง	มาก
ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 2	หมายถึง	น้อย
ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร ที่เข้าใช้งานมีลักษณะเป็นอย่างไร	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.1 ระดับความส่องสว่างภายในอาคารเรียนเหมาะสม					
2.2 ระดับความชื้นของผนังภายในอาคารเรียนเหมาะสม					
2.3 ระดับการมองเห็นเป้าหมายหรือพื้นที่ต่างๆ ในอาคารเรียน					
2.4 ระดับโพลีที่ทาอยู่ภายในอาคารเหมาะสม					
2.5 ระดับความสูงของฝ้าเพดานเหมาะสม					
2.6 ขนาดและจำนวนของช่องเปิดประตู/หน้าต่างภายในอาคารเรียนเหมาะสม					
2.7 ลักษณะของบันไดภายในอาคารเรียนเหมาะสม					
2.8 จำนวนถังดับเพลิงที่ติดตั้งภายในอาคารเหมาะสม					
2.9 จำนวนนักศึกษาที่เข้าใช้งานภายในอาคารเหมาะสม					

ตอนที่ 3 การประเมินระดับความปลอดภัยโดยรวม

การประเมินระดับความปลอดภัยโดยรวม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.1 เมื่อคุณเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน คุณรู้สึกอย่างไรมีความรู้กลัวหรือกังวล ต่อความปลอดภัยจากอาชญากรรม					
3.2 เมื่อคุณเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน คุณรู้สึกถึงความเสี่ยงหรือการตกเป็น เหยื่อของการเกิดอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร เรียนที่คุณเข้าใช้งานอยู่เป็นประจำมากน้อยเพียงใด					
3.3 เมื่อคุณเข้าใช้งานภายในอาคารเรียน กรุณาประเมินระดับความรู้สึกปลอดภัย จากอาชญากรรมที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารเรียนโดย ภาพรวม					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

ภาคผนวก ข
จดหมายแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ





บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานอาคารสถานที่และยานพาหนะ คณะบริหารธุรกิจ โทร. ๒๒๐๑

ที่ อส.๐๙๓/๒๕๖๗

วันที่

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กำพร ศุภเศรษฐ์เทศา

ตามที่ นายสุจิน ยิ้มเนียม ได้รับอนุมัติจัดสรรงบประมาณให้ดำเนินโครงการวิจัยการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research) ได้รับการจัดสรรผ่านงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมในการใช้งานภายในอาคารเรียน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร นั้น

ในการนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมในการใช้งานภายในอาคารเรียน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนาวลี ไม้สัก)
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานอาคารสถานที่และยานพาหนะ คณะบริหารธุรกิจ โทร. ๒๒๐๑

ที่ อส.๐๙๓/๒๕๖๗

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.มันทนา รังษีกุล

ตามที่ นายสุจิน ยิ้มเนียม ได้รับอนุมัติจัดสรรงบประมาณให้ดำเนินโครงการวิจัยการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research) ได้รับการจัดสรรผ่านงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกลดภัยจากอาชญากรรมในการใช้งานภายในอาคารเรียน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร นั้น

ในการนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกลดภัยจากอาชญากรรมในการใช้งานภายในอาคารเรียน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนาวลี ไม้สัก)
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานอาคารสถานที่และยานพาหนะ คณะบริหารธุรกิจ โทร. ๒๒๐๑

ที่ อส.๐๙๓/๒๕๖๗

วันที่

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์นิพล แก่นโกล

ตามที่ นายสุจิน ยิ้มเนียม ได้รับอนุมัติจัดสรรงบประมาณให้ดำเนินโครงการวิจัยการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research) ได้รับการจัดสรรผ่านงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกลดภัยจากอาชญากรรมในการใช้งานภายในอาคารเรียน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร นั้น

ในการนี้ ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกลดภัยจากอาชญากรรมในการใช้งานภายในอาคารเรียน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนาวลี ไม้สัก)
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายสุจิน ยิ้มเนียม
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. Suchin Yimniam
- ตำแหน่งปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปปฏิบัติการ
- หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
 - หน่วยงาน : ฝ่ายบริหาร คณะบริหารธุรกิจ
 - สถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก : 86 คณะบริหารธุรกิจ แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กทม.
 - หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 081-279-6674
 - E-mail : Suchin.y@rmutp.ac.th

4. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ระดับปริญญาตรี	รัฐศาสตรบัณฑิต	2556

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

- ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวปิยะพร น้อยเจริญ
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Piyapohn Noichareon
- ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
- หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
 - หน่วยงาน : ฝ่ายบริหาร คณะบริหารธุรกิจ
 - สถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก : 86 คณะบริหารธุรกิจ แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กทม.
 - หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 062-642-3296
 - E-mail : Piyapohn.n@rmutp.ac.th

4. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ระดับปริญญาตรี	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	2560